Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
EVGENI TANCHEV
esitatud 6. oktoobril 2021[1]

Kohtuasi C-881/19

Tesco Stores ČR a.s.
versus
Ministerstvo zemědělství

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Brně (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik))

Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Toidualast teavet käsitlevad õigusnormid – Õigusaktide ühtlustamine – Toidualase teabe esitamine tarbijatele – Toidukaupade märgistamine – Kakao- ja šokolaaditooted – Liikmesriigi tarbijale mõeldud toidu koostisosade loetelu – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Direktiiv 2000/36/EÜ

1. Krajský soud v Brně (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik) esitatud eelotsusetaotlus puudutab liikmesriigis turustatava toidu koostisosade seaduslikku loetellu kantud liitkoostisosa nimetuse kasutamise küsimust. Põhikohtuasja kaebuse esitaja turustas Tšehhi Vabariigis teatavaid tooteid, mis sisaldasid muu hulgas üht direktiivis 2000/36/EÜ[2] (edaspidi „šokolaadidirektiiv“) konkreetselt määratletud ja nimetatud liitkoostisosa. Põhikohtuasja kaebuse esitaja ei võtnud selle koostisosa nimetust šokolaadidirektiivi tšehhikeelsest versioonist, vaid kasutas selle asemel enda tõlget šokolaadidirektiivi ametlikust poola- ja/või saksakeelsest versioonist.

2. Menetluse praeguses staadiumis on Tšehhi Vabariigi pädevad asutused seisukohal, et ainult šokolaadidirektiivis selle konkreetselt määratletud nimetuse tšehhikeelne versioon vabastab kaebuse esitaja selle liitkoostisosa koostise üksikasjaliku kirjeldamise kohustusest vastavalt määruse (EL) nr 1169/2011[3] (edaspidi „toidualase teabe määrus“) sätetele asjaomase toote turustamisel Tšehhi Vabariigis. Põhikohtuasja kaebuse esitaja ei ole sellega nõus ja väidab, et tal peaks olema õigus kasutada oma tõlkeid šokolaadidirektiivi kõigist ametlikest keeleversioonidest ja et ta ei ole kohustatud turustatavate toodete koostisosade loetelus esitama liitkoostisosa koostisosade loetelu.

[1] Algkeel: inglise.

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/36/EÜ inimtoiduks ettenähtud kakao- ja šokolaaditoodete kohta (EÜT 2000, L 197, lk 19; ELT eriväljaanne 13/25, lk 431).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT 2011, L 304, lk 18).

I. Õigusraamistik

A. Direktiiv 2000/36

3. Šokolaadidirektiivi artiklis 3 on sätestatud:

„Direktiivi 79/112/EMÜ[4] kohaldatakse I lisas määratletud toodete suhtes järgmistel tingimustel:

1. I lisas loetletud müüginimetusi kohaldatakse ainult kõnealusesse lisasse kantud toodete suhtes ja neid tuleb kaubanduses nende toodete määratlemiseks kasutada.

[…]“.

4. Šokolaadidirektiivi I lisa „Toodete müüginimetused, mõisted ja omadused“ A osa „Müüginimetused ja mõisted“ punktis 2 on sätestatud:

„[…]

c) Šokolaadipulber

tähistab toodet, mis koosneb kakaopulbri ja suhkrute segust ning sisaldab vähemalt 32% kakaopulbrit.

[…]“.

5. Sama sätte tšehhikeelses versioonis on sama toote nimetuseks ainult „čokoláda v prášku“.

B. Määrus nr 1169/2011

6. Toidualase teabe määruse artiklis 2 „Mõisted“ on sätestatud:

„[…]

2. Kohaldatakse […] järgmisi mõisteid:

[…]

h) „liitkoostisosa“ – koostisosa, mis koosneb enam kui ühest koostisosast;

[…]

[4] Nõukogu 18. detsembri 1978. aasta direktiiv 79/112/EMÜ müügiks ettenähtud toiduainete märgistust, esitlust ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1979, L 33, lk 1). Direktiiv 79/112/EMÜ tunnistati kehtetuks ja asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiviga 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 2000, L 109, lk 29), mis tunnistati omakorda kehtetuks ja asendati toidualase teabe määrusega. Viiteid direktiivile 79/112/EMÜ tuleb tõlgendada viidetena direktiivile 2000/13/EÜ ja viiteid direktiivile 2000/13 viidetena toidualase teabe määrusele.

n) „seaduslik nimetus“ – toidu nimetus, mis on ette nähtud selle toidu suhtes kohaldatavates liidu õigusnormides või selliste liidu õigusnormide puudumise korral nimetus, mis on ette nähtud selle toidu suhtes kohaldatavates selle liikmesriigi õigusaktides ja halduseeskirjades, kus toitu lõpptarbijale või toitlustusettevõtetele müüakse;

[…]“.

7. Toidualase teabe määruse artiklis 9 „Kohustuslike andmete loetelu“ on ette nähtud:

„1. Vastavalt artiklitele 10 kuni 35 ning kui käesolevas peatükis sisalduvatest eranditest ei tulene teisiti, on kohustuslik märkida järgmised andmed:

[…]

b) koostisosade loetelu,

[…]“.

8. Toidualase teabe määruse artiklis 15 „Keelenõuded“ on sätestatud:

„1. Ilma et see piiraks artikli 9 lõike 3 kohaldamist, esitatakse kohustuslik toidualane teave selle liikmesriigi tarbijatele arusaadavas keeles, kus toitu turustatakse.

[…]“.

9. Toidualase teabe määruse artiklis 17 „Toidu nimetus“ on sätestatud:

„1. Toidu nimetuseks on selle seaduslik nimetus. Sellise nimetuse puudumise korral on toidu nimetuseks selle üldtuntud nimetus või kui see puudub või kui seda ei kasutata, esitatakse toidu kirjeldav nimetus.

[…]“.

10. Toidualase teabe määruse artiklis 18 „Koostisosade loetelu“ on ette nähtud:

„1. Koostisosade loetelul on või sellele eelneb sobiv pealkiri, mis koosneb sõnast „koostisosa“ või sisaldab sõna „koostisosa“. Koostisosade loetelu sisaldab kõiki toidu koostisosi, mis on esitatud kaalu järgi ning kahanevas järjestuses vastavalt nende kasutamisele toiduaine valmistamise ajal.

2. Koostisosad peavad olema tähistatud täpse nimetusega, vajaduse korral artiklis 17 ja VI lisas ettenähtud korras.

[…]“.

11. Toidualase teabe määruse VII lisa E osa „Liitkoostisosade nimetamine“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liitkoostisosa võib koostisosade loetelusse kanda oma nimetuse all, kuivõrd see on seadusega ette nähtud või tavapärane, üldise kaalu alusel ja sellele järgneb vahetult selle koostisosade loetelu.

2. Ilma et see piiraks artikli 21 kohaldamist, ei ole liitkoostisosa koostisosade loetelu kohustuslik järgmistel juhtudel:

a) kui liitkoostisosa koostis on määratletud liidu kehtivate sätetega ning juhul, kui selle liitkoostisosa sisaldus valmistootes on alla 2%; seda sätet ei kohaldata siiski lisaainete suhtes, kui artikli 20 punktides a kuni d ei ole sätestatud teisiti;

[…]“.

II. Asjaolud, menetlus ja eelotsuse küsimused

12. Tesco kontsern on hargmaine jaemüügiettevõte, kes peab supermarketeid muu hulgas Tšehhi Vabariigis. Tema Tšehhi tütarettevõte Tesco Stores ČR a.s. (edaspidi „Tesco“) turustas oma Tšehhi poodides teatavaid toidukaupu kaubamärgi „Monte“ all. Asjaomaste toodete [5] etiketil oli (toidualase teabe määruse artikli 9 lõike 1 punkti b kohaselt nõutav) koostisosade loetelu, mis sisaldas liitkoostisosa nimetusega „čokoládový prášek“, kuid mitte selle koostisosade loetelu. See sõna või väljend tähendab otsetõlkes „šokolaadipulbrit“.

13. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) (põllumajandus- ja toidukaupade riiklik inspektsioon (Brno büroo), Tšehhi Vabariik) andis 27. mail 2016. aastal korralduse need tooted turult kõrvaldada, kuna nende koostisosade loetelu sisaldas väljendit „čokoládový prášek“ ilma selle liitkoostisosa koostisosade loeteluta, nagu näeb ette toidualase teabe määruse artikli 9 lõike 1 punkt b koostoimes artikli 18 lõigetega 1 ja 4, ja keelas nende toodete edasise turustamise.

14. Tesco esitas 1. juunil 2016 nende meetmete peale vaide. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (põllumajandus- ja toidukaupade riiklik inspektsioon) rahuldas 6. juunil 2016 esialgu Tesco vaide ja tunnistas seejärel need meetmed kehtetuks. Hiljem aga, täpsemalt 2. veebruaril 2017, muutis Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (põllumajandus- ja toidukaupade riikliku inspektsiooni keskbüroo, Tšehhi Vabariik) 6. juuni 2016. aasta otsust nii, et kaebaja vaie jäeti rahuldamata ja 27. mail 2016 määratud meetmed muutmata. Tesco esitas nende 2. veebruari 2017. aasta otsuste peale kaebuse. Vastustaja jättis selle oma 21. aprilli 2017. aasta otsusega rahuldamata.

15. Tesco esitas vastustaja 21. aprilli 2017. aasta otsuste peale kaebuse Krajský soud v Brněle (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik). See kaebus jäeti 26. veebruari 2019. aasta otsusega rahuldamata. Tesco esitatud kassatsioonkaebuse alusel tühistas Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) 11. juuli 2019. aasta otsusega Krajský soud v Brně (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik) 26. veebruari 2019. aasta otsuse ja saatis asja sellele kohtule tagasi uuesti läbivaatamiseks.

16. Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) nõustus sisuliselt Tesco seisukohaga, et sel on õigus kasutada kõnealuse liitkoostisosa puhul nimetuse „čokoláda v prášku“ asemel nimetust „čokoládový prášek“ ja et Tesco ei pea asjaomase toote koostisosade loetelus esitama selle liitkoostisosa koostisosade loetelu.

[5] Monte, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky (šokolaadipiimamaius sarapuupähklitega) 220 g, Monte mléčný dezert čokoládový (Monte šokolaadipiimamaius) 100 g ja Monte drink mléčný nápoj čokoládový s lískovými oříšky (Monte šokolaadipiimajook sarapuupähklitega) 200 ml.

17. Krajský soud v Brně (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik), kellele on Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) õiguslik arvamus siduv, kahtleb Nejvyšší správní soudi analüüsi õigsuses seoses teatavate ELi õiguse elementidega. Seepärast on ta Euroopa Kohtule esitanud eelotsusetaotluse järgmises küsimuses:

„Kas [määruse nr 1169/2011] VII lisa E osa punkti 2 alapunktis a ette nähtud normi tuleb tõlgendada nii, et Tšehhi Vabariigis lõpptarbijale mõeldud toidu puhul võib toote koostises [direktiivi 2000/36/EÜ] I lisa A osa punkti 2 alapunktis c nimetatud liitkoostisosa nimetada ilma selle koostist täpsustamata ainult siis, kui selle liitkoostisosa nimetus on esitatud täpselt vastavalt direktiivi 2000/36/EÜ I lisa tšehhikeelsele versioonile?“

18. Kirjalikud seisukohad on esitanud Tesco, Tšehhi Vabariigi põllumajandusministeerium, Tšehhi Vabariigi valitsus ja Euroopa Komisjon. Kohtuistungit taotletud ei ole ja seda ei ole ka toimunud. Euroopa Kohus esitas pooltele teatavad küsimused palvega neile kirjalikult vastata. Kõik pooled vastasid esitatud küsimustele aegsasti.

III. Analüüs

A. Sissejuhatavad märkused

19. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib oma taotluses, et Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) õiguslik hinnang on talle siduv. Sellegipoolest leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ta võib kasutada ELTL artiklis 267 sätestatud õigust taotleda Euroopa Kohtult eelotsust.

20. See on vaieldamatult õige. Nagu Euroopa Kohus on selgelt märkinud 5. oktoobri 2010. aasta kohtuotsuses Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581), mida eelotsusetaotluse esitanud kohus osundab, ei ole madalama astme kohtul mitte ainult õigus taotleda menetluse igas staadiumis Euroopa Kohtult eelotsust, vaid riigisisene kohus, kes on kasutanud ELTL artikli 267 teise lõiguga antud pädevust, on põhikohtuasja lahendamisel lisaks seotud tõlgendusega, mille Euroopa Kohus on kõnealustele sätetele andnud, ning peab vajaduse korral kalduma kõrvale kõrgema kohtu hinnangutest, kui ta leiab viidatud tõlgenduse alusel, et need ei ole kooskõlas liidu õigusega.[6]

21. Toidualase teabe määruse VII lisa E osa kannab pealkirja „Liitkoostisosade nimetamine“. Selle punktis 1 on ette nähtud, et liitkoostisosa võib toidualase teabe määruse artikli 9 lõike 1 punktiga b ette nähtud koostisosade loetelusse kanda oma nimetuse all, kui sellele järgneb vahetult selle koostisosade loetelu. E osa punkti 2 alapunktis a nähakse ette erand liitkoostisosa koostisosade loetlemise kohustusest juhul, „kui liitkoostisosa koostis on määratletud liidu kehtivate sätetega“ ning juhul, kui selle liitkoostisosa sisaldus valmistootes on alla 2% (edaspidi „liitkoostisosa koostisosade loetelu erand“).

22. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega sisuliselt teada, kas ELi õigusnormid nõuavad, et liitkoostisosa, mis on šokolaadidirektiivi I lisas määratletud toode, tuleb nimetada nimetusega, mis sellele tootele on antud selles lisas esitatud koostisosade loetelus, mida nõutakse vastavalt toidualase teabe määruse artikli 9 lõike 1 punktile b, et saaks kohaldada liitkoostisosa koostisosade loetelu erandit.

[6] 5. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581, punktid 25, 26, 29 ja 30). Vt ka 9. septembri 2021. aasta kohtuotsus Dopravní podnik hl. m. Prahy (C-107/19, EU:C:2021:722, punkt 46).

23. Lähtudes Tesco vastusest Euroopa Kohtu esitatud küsimustele, sisaldas kõnealune liitkoostisosa, mida ma käesolevas ettepanekus nimetan „šokolaadipulbriks“, 32% kakaopulbrit, nagu ette nähtud šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunktis c – tšehhi keeles „čokoláda v prášku“, saksa keeles „Schokoladenpulver“, poola keeles „proszek czekoladowy“ või „czekolada w proszku“ ja inglise keeles „powdered chocolate“ või „chocolate in powder“.

24. Lisaks on Tesco oma vastuses märkinud, et selle liitkoostisosa sisaldus mitmesugustes vaidlusalustes Monte toodetes oli ainult 0,5% (ja seega alla 2%). Lähtun käesolevas ettepanekus eeldusest, et need avaldused on tõesed ja õiged.

25. Seega ei seisne Euroopa Kohtule esitatud küsimus Monte toodete koostisosade tegelikus sisalduses või koostises. Küsimus on pigem nende toodete ühe liitkoostisosa nimetuses ja selles, kuidas seda liitkoostisosa tuleb ELi toidualast teavet käsitlevate õigusnormide kohaselt koostisosade loetelus nimetada Euroopa Liidu ühes ametlikus keeles, milleks käesoleval juhul on tšehhi keel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seepärast konkreetselt küsinud, kas vaidlusaluse liitkoostisosa koostisosade loetelu on põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras kohustuslik.

26. Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei küsinud seda, kas ELi toidualast teavet käsitlevate õigusnormide kohaselt tohib šokolaadidirektiivi I lisas ette nähtud nimetuse („čokoláda v prášku“) asemel kasutada ka mõnda muud, vaid ainult seda, kas sellise erineva nimetuse kasutamise korral tuleb toote etiketil esitada selle liitkoostisosa koostisosade loetelu. Paistab aga, et need kaks küsimust on ELi õigusnormide kaudu lahutamatult seotud. Seepärast püüan analüüsida mõlemat.

27. Olen jõudnud järeldusele, et sellist liitkoostisosa tuleb koostisosade loetelus nimetada toidualase teabe määruse artikli 2 lõike 2 punktis n määratletud seadusliku nimetusega, kui see on olemas, ja et sellise liitkoostisosa koostisosade loetelu võib ära jätta ainult juhul, kui selle liitkoostisosa koostis on määratletud liidu kehtivate sätetega ja asjaomase toote koostisosade loetelus kasutatakse nimetust, millega see liitkoostisosa on nende sätetega määratletud.

B. Keeleversioonide võrdsus

28. Tesco ei kasutanud vaidlusaluste Monte toodete koostisosade loetelus šokolaadidirektiivi tšehhikeelses versioonis määratletud šokolaadipulbri nimetust „čokoláda v prášku“. Selle asemel tõlkis ta vaidlusaluste toodete poola- ja/või saksakeelsed etiketid ise tšehhi keelde. Nendel etikettidel kasutati šokolaadipulbri ametlikku nimetust poola ja saksa keeles. Nende tõlgete tõttu kasutati kõnealuse liitkoostisosa puhul nende toodete koostisosade loetelus tšehhi keeles nimetust „čokoládový prášek“.

29. Tesco väidab sisuliselt, et šokolaadidirektiivi kõik keeleversioonid on võrdselt autentsed ja et sellest põhimõttest tulenevalt võib ta oma toodete etikettide nõuetekohaselt tšehhi keelde tõlkimisel lähtuda Euroopa Liidu igas ametlikus keeles (käesoleval juhul saksa ja/või poola keeles) koostatud etikettidest. Tesco juhib tähelepanu, et šokolaadidirektiivi keeleversioonid ei vasta üksteisele täpselt (täht-tähelt). Mõnes keeles (nt inglise ja poola) on šokolaadipulbril kaks või (hollandi keeles) isegi kolm nimetust, ülejäänutes (k.a tšehhi keeles) aga ainult üks.

30. Tesco on seisukohal, et temalt šokolaadidirektiivi tšehhikeelse versiooni kasutamise nõudmine rikub direktiivi keeleversioonide võrdsuse põhimõtet.

31. Eelotsusetaotluse esitanud kohus on märkinud, et Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) jagab sisuliselt seda seisukohta ja on väljendanud arvamust, et kui Tesco peaks olema kohustatud kasutama šokolaadipulbri nimetusena šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunktis c osutatud nimetust, tekib sellega eeldus, et asjaomases liikmesriigis kehtib ainult selle direktiivi tšehhikeelne versioon. Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) põhjendas seda seisukohta tõsiasjaga, et ELi õigusaktide kõik keeleversioonid on võrdselt siduvad, ja lükkas tagasi seisukoha, et Tšehhi Vabariigis šokolaaditoodete märgistamisel tuleb lähtuda ainult šokolaadidirektiivi tšehhikeelsest versioonist.

32. Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) tuli sisuliselt järeldusele, et see seisukoht oleks vastuolus keeleversioonide võrdsust käsitleva Euroopa Kohtu praktikaga ja mis veel tähtsam, kaupade vaba liikumise põhimõttega ja toidunimetuste ühtlustamise eesmärgiga. Ta asus seisukohale, et selle ühtlustamise eesmärk on anda tootjale või tarnijale võimalus kasutada teavet, mis ta on juba teinud teatavaks oma toodetel, šokolaadidirektiivis ettenähtud viisil, tõlkides lihtsalt selle teabe oma toote sihtgrupi moodustavatele tarbijatele arusaadavasse keelde.

33. Ma ei ole nende seisukohtadega üldse nõus.

34. Esiteks ei tähenda ELi õigusaktide keeleversioonide võrdsus minu arvates seda, et ettevõtjad võivad ise valida, millisest ELi teisese õiguse akti keeleversioonist tõlkida, teha seda omal äranägemisel ja kasutada seeläbi saadud enam või vähem täpset tõlget nii, nagu see oleks asjaomase õigusakti ametlik tõlge.

35. Nagu Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) on muu hulgas 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsusele Cilfit jt (283/81, EU:C:1982:335, punkt 18) viidates märkinud, on ELi õigusaktide kõik keeleversioonid võrdselt autentsed.

36. Seepärast, nagu Euroopa Kohus on kohtuotsuse Cilfit jt osutatud punktis täpsustanud, eeldab „[ELi] õigusnormi tõlgendamine […] keeleversioonide võrdlemist“. Sama otsuse punktis 19 aga on Euroopa Kohus märkinud, et isegi siis, kui keeleversioonid on üksteisega täielikus vastavuses, on ELi õiguses kasutatav terminoloogia talle eriomane. Õigusmõistetel ei ole ELi õiguses ja eri liikmesriikide õiguses tingimata sama sisu. Lõpetuseks, ELi iga õigusnormi tuleb käsitada selle kontekstis ja tõlgendada ELi õigust kui tervikut silmas pidades, arvestades õiguse eesmärke ja arengu taset kuupäeval, mil kõnealust normi tuleb kohaldada.

37. Üldjuhul on ELi õigusaktide keeleversioonid mõeldud sünonüümidena. Erandjuhul, kui keeleversioonid lahknevad, tekivad tõlgendamisprobleemid, mis tuleb lahendada, et tagada ELi õiguse ühtne tõlgendamine.

38. Neid probleeme ei saa lahendada keeleversioonide hierarhia või enamuse põhjal. Seepärast on Euroopa Kohus järjepidevalt sedastanud, et vaidlusaluse sätte tõlgendamisel tuleb lähtuda selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, mille osa säte on, ning et ühes või mitmes keeleversioonis kasutatud sõnastus ei saa seega olla selle akti tõlgendamise ainus alus ja sellele keeleversioonile ei saa tõlgendamisel anda eelist muude keeleversioonide ees. Niisugune lähenemine oleks nimelt vastuolus liidu õiguse ühetaolise kohaldamise nõudega.[7]

[7] Vt selle kohta 20. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Belgia *vs*. komisjon (C-16/16 P, EU:C:2018:79, punktid 49ja 50 ning seal viidatud kohtupraktika).

39. Seega ei toeta keeleversioonide võrdse autentsuse põhimõte ja ELi õigusaktide keeleversioonide erinevusi käsitlev Euroopa Kohtu praktika mitte kuidagi ettevõtja õigust valida ise asjakohase direktiivi või määruse mis tahes keeleversioon, mis talle meeldib ja seejärel kasutada enda tõlkeid selles keeleversioonis määratletud mõistetest ja nimetustest, nagu need tõlgitud mõisted ja nimetused oleksid võetud ametlikust versioonist vastavas keeles.

40. Pealegi, kui ettevõtjatel oleks õigus tõlkida õigusaktis määratletud mõisteid või nimetusi enda valitud keeleversioonist, tõstaks see tolle keeleverisooni teistest kõrgemale. Kui kõik ettevõtjad saaksid sedasi valida ja enda valitud keeleversioone ise vabalt tõlkida, viiks see vältimatult suurte lahknevusteni, sest iga eraettevõtja võiks luua nendest mõistetest ja nimetustest oma keeleversioone. See aga oleks ELi õiguse ühtse tõlgendamise põhimõtte antitees.

C. Keeleversioonide erinevuse probleemi tegelikult ei ole

41. Käesolevas asjas olen siiski seisukohal, et keeleversioonide erinevuse probleemi tegelikult ei ole. Vaidlus on küsimuses, mida toidualase teabe määrus või šokolaadidirektiiv tähendab või ettevõtjalt nagu Tesco nõuab, kuid see vaidlus ei ole tingitud kummagi õigusakti keeleversioonide erinevustest. Vaidlus on hoopis küsimuses, kas ettevõtja peab toidualase teabe määruse artikli 9 lõike 1 punktiga b ette nähtud koostisosade loetelus konkreetse liitkoostisosa nimetusena kasutama nimetust, mis on määratletud ELi teisese õiguse akti (käesoleval juhul šokolaadidirektiivi) asjaomases keeleversioonis või kas ta võib selle asemel kasutada oma enda tõlget šokolaadidirektiivi mõnest teisest keeleversioonist keelde (keeltesse), milles tuleb koostisosade loetelu toidualase teabe määruse artikli 15 kohaselt esitada ja võtta seda tõlget, nagu sel oleks ametliku keeleversiooni toime.

42. Poolte vahel ei paista vaidlust olevat küsimuses, millistele tingimustele peab šokolaaditoode vastama, et seda saaks nimetada šokolaadipulbriks või tšehhi keeles „čokoláda v prášku“, nimelt et asjaomane koostisosa peab koosnema kakaopulbri ja suhkrute segust ning sisaldama vähemalt 32% kakaopulbrit.

43. Vaidlust ei ole ka toidualase teabe määruse asjakohaste sätete üle. Menetluse jooksul ei ole Euroopa Kohtu tähelepanu juhitud nende sätete keeleversioonide ühelegi erinevusele ja ka valitud keeleversioonide (bulgaaria-, tšehhi-, taani-, inglise-, prantsuse-, saksa- ja poolakeelse versiooni) põgusal lugemisel selgub, et kõik nad on ühe tähendusega.

44. Pelgalt asjaolu, et ühel ja samal tootel on eri keeleversioonides erinevad nimetused, ei ole keeleversioonide erinevus, vaid mitmekeelsuse olemus, nii et ühel tootel ongi eri keeltes erinevad nimetused. Seda järeldust ei muuda ka asjaolu, et ühel ja samal tootel on mõnes keeleversioonis kaks või kolm nimetust, teistes aga ainult üks.

45. Põhikohtuasjas kõne all olevad faktilised asjaolud, nii nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus neid on kirjeldanud, ei viita sellele, et Tesco on kasutanud ühes keeles kasutatavat ametlikku nimetust ja leidnud siis ELi õiguse asjakohase sätte teise keeleversiooni, millel on teistsugune tähendus. Tesco asendas vaid konkreetses keeles (tšehhi) määratletud nimetuse enda omaga, milleks oli tolle konkreetse nimetuse ühe või mitme määratluse (enam või vähem täpne) sõnasõnaline tõlge ühest või kahest teisest keelest.

46. Seega ei puuduta eelotsuse küsimus keeleversioonide erinevusi, vaid seda, kas ELi õiguse asjakohaste sätete kohaselt tuleb konkreetsel eesmärgil kasutada üht konkreetselt määratletud nimetust.

47. Vastuse sellele küsimusele saab minu arvates leida siis, kui analüüsida asjaomaste sätete sõnastust, nende konteksti ja eesmärke, mida ELi seadusandja nendega taotleb, ning ka nende normide üldist ülesehitust ja eesmärke, mille osa need sätted on.

D. Toidualase teabe määruse ja šokolaadidirektiivi sõnastuse tõlgendamine

1. Kas koostisosade tšehhikeelses loetelus tuleb šokolaadipulbrina käsitatava liitkoostisosa nimetusena kasutada nimetust „čokoláda v prášku“?

48. Toidualase teabe määruse artikli 18 lõige 1 näeb ette, et koostisosade loetelu „sisaldab kõiki toidu koostisosi, mis on esitatud kaalu järgi ning kahanevas järjestuses […]“. Sama artikli lõige 2 sätestab, et „[k]oostisosad peavad olema tähistatud täpse nimetusega, vajaduse korral artiklis 17 […] ettenähtud korras“. Selle määruse artikli 17 lõige 1 omakorda sätestab, et „[t]oidu nimetuseks on selle seaduslik nimetus. Sellise nimetuse puudumise korral on toidu nimetuseks selle üldtuntud nimetus või kui see puudub või kui seda ei kasutata, esitatakse toidu kirjeldav nimetus.“

49. Seega näeb toidualase teabe määruse artikli 17 lõige 1 ette selge hierarhia, mille kohaselt tuleb eelistada toidu seaduslikku nimetust, ning selle üldtuntud või kirjeldavat nimetust tohib kasutada ainult juhul, kui toidul seaduslikku nimetust ei ole.

50. Mõiste „seaduslik nimetus“ on määratletud toidualase teabe määruse artikli 2 lõike 2 punktis n, mis näeb ette oma hierarhia. Toidu seaduslik nimetus ette nähtud selle toidu suhtes kohaldatavates liidu õigusnormides. Ainult liidu õigusnormide puudumisel on toidu seaduslik nimetus selline, mis on sätestatud selles liikmesriigis kehtivates õigusaktides ja halduseeskirjades, kus toitu lõpptarbijale müüakse.

51. Vastavalt Tesco kirjalikule vastusele Euroopa Kohtu küsimusele koosnes vaidlusalustes Monte toodetes sisalduv liitkoostisosa „kakaost“ ja suhkrust, kusjuures kakao sisaldus olevat vähemalt 32% ja toode „vastab täielikult direktiivi tingimustele“. Lähtun sellest, et see tähendab, et kakaod saab käsitada šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunktis a määratletud kakaopulbrina ja et Monte toodetes sisalduvat vaidlusalust liitkoostisosa saab tõepoolest direktiivi tähenduses pidada ja nimetada šokolaadipulbriks.

52. See tähendab, et sellel liitkoostisosal on toidualase teabe määruse artikli 2 lõike 2 punktis n esitatud määratluse esimese osa kohaselt tšehhi keeles sama määruse tähenduses seaduslik nimetus. Selleks on šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunktis c määratletud nimetus „čokoláda v prášku“.

53. Nimetusel „čokoládový prášek“ seevastu ei paista ELi õiguse kontekstis olevat mitte mingisugust ametlikku tähendust. Ükski Euroopa Kohtu menetluses oleva kohtuasja pool ei ole juhtinud Euroopa Kohtu tähelepanu ühelegi sellisele ametlikule nimetusele ja minu teada ei ole ka ühtki muud põhjust, mis lubaks vaidlusaluse liitkoostisosa nimetust toidualase teabe määruse artikli 2 lõike 2 punktis n esitatud määratluse esimese osa kohaselt käsitada selle seadusliku nimetusena. Kui otsida nimetust „čokoládový prášek“ ELi õigusaktide ametlikust veebibaasist EUR-Lex (https://eur-lex.europa.eu/advanced-search-form.html) tšehhi keeles, annab see null

tulemust, nimetuse „čokoláda v prášku“ puhul aga 12 tulemust.[8] Ükski pool ei ole menetluse ajal juhtinud Euroopa Kohtu tähelepanu ka nimetuse „čokoládový prášek“ tšehhikeelsele õiguslikule määratlusele. Kuid isegi kui nimetuse „čokoládový prášek“ tšehhikeelne õiguslik määratlus oleks olemas, ei saaks seda toidualase teabe määruse tähenduses seaduslikuks nimetuseks pidada, sest see – „čokoláda v prášku“ – on vaidlusalusel tootel ELi õigusaktide kohaselt juba olemas. Toidualase teabe määruse artikli 2 lõike 2 punktis n sisalduva „seadusliku nimetuse“ määratluse teine osa seega asjasse ei puutu.

54. Seepärast olen seisukohal, et šokolaadidirektiivi ja toidualase teabe määruse asjakohaste sätete sõnastuse analüüs viib järeldusele, et toidu koostisosade loetelus tuleb šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunkti c tähenduses šokolaadipulbrina käsitatava liitkoostisosa nimetusena kasutada nimetust „čokoláda v prášku“.

55. Seda järeldust toetab ka šokolaadidirektiivi artikkel 3, mis sätestab, et direktiivi 79/112[9] kohaldatakse šokolaadidirektiivi I lisas määratletud toodete suhtes (millest üks on šokolaadipulber) muu hulgas tingimusel, et „I lisas loetletud müüginimetusi […] tuleb kaubanduses nende toodete määratlemiseks kasutada“. See järeldus on minu arvates kehtiv ka olenemata sellest, kas liitkoostisosa koostisosade loetelu on esitatud või mitte.

2. Kas šokolaadipulbri koostisosade loetelu tuleb esitada, kui tšehhikeelses loetelus kasutatakse selle liitkoostisosa nimetusena nimetust „čokoládový prášek“?

56. Toidualase teabe määruse VII lisa E osa kannab pealkirja „Liitkoostisosade nimetamine“. Selle punkt 1 näeb ette, et liitkoostisosa võib koostisosade loetelusse kanda oma nimetuse all, „kuivõrd see on seadusega ette nähtud või tavapärane“ ja sellele „järgneb vahetult selle koostisosade loetelu“. Sama osa punkt 2 näeb ette, et liitkoostisosa koostisosade loetelu ei ole kohustuslik juhul, kui „liitkoostisosa koostis on määratletud liidu kehtivate sätetega“ ja liitkoostisosa sisaldus valmistootes on alla 2%.

57. Käesolevas asjas vaidluse all oleva liitkoostisosa koostisosade loetelu esitatud ei ole ja selle nimetusena ei ole kasutatud selle seaduslikku nimetust. Isegi kui Euroopa Kohus ei nõustu käesoleva ettepaneku punktides 48–55 esitatud analüüsiga ja asub seisukohale, et Tesco võis oma toodete koostisainete loetelus šokolaadipulbri puhul kasutada nimetust „čokoládový prášek“, oleks selle liitkoostisosa koostisosade loetelu ärajätmine lubatav ainult juhul, kui toote „čokoládový prášek“ koostis oleks „määratletud liidu kehtivate sätetega“.[10]

58. Kuigi vaidlusaluste Monte toodete koostisosade loetelus väljendiga „čokoládový prášek“ kirjeldatud liitkoostisosa vastab väidetavalt šokolaadipulbri kriteeriumidele, ei ole olemas ühegi toidu või koostisosa nimetust, mis oleks seotud väljendiga „čokoládový prášek“.

59. Neil asjaoludel olen seisukohal, et pulberšokolaadist liitkoostisosa koostisosade, kui see koostisosa oli märgistatud kui „čokoládový prášek“, loetelu ärajätmine rikub ELi toidualast teavet käsitlevaid õigusnorme, nagu need on täpsustatud toidualase teabe määruses.

[8] Nende tulemuste hulgas on peale šokolaadidirektiivi veel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta määrus (EL) 2016/792, mis käsitleb tarbijahindade harmoneeritud indekseid ja eluaseme hinnaindeksit ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2494/95 (ELT 2016, L 135, lk 11), ning komisjoni 15. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1163, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1445/2007 ostujõu pariteetide puhul kasutatavate alajaotuste loetelu osas (ELT 2015, L 188, lk 6).

[9] Nagu 5. joonealuses märkuses osutatud, tuleb viiteid direktiivile 79/112 tõlgendada viidetena toidualase teabe määrusele.

[10] Toidualase teabe määruse VII lisa E osa punkti 2 alapunkt a.

E. Eesmärgid, kontekst, ülesehitus

60. Olen seisukohal, et minu järeldust toetavad ka toidualase teabe määruse ja šokolaadidirektiivi eesmärgid.

1. Toidualase teabe määruse eesmärgid

61. Toidualase teabe määrusel, mille õiguslik alus on ELTL artikkel 114, on kaks eesmärki: kõrgetasemelise tarbijakaitse tagamine toidualase teabe valdkonnas ja siseturu sujuva toimimise tagamine. Nende eesmärkide taotlemisel võtab määrus arvesse tarbijate taju ja teabevajaduse erinevusi.[11]

62. Sellega seoses on toidualase teabe määruse üks eesmärk anda tarbijatele võimalus teha teadlikke valikuid.[12] Seepärast püüab määrus tagada, et lõpptarbijale on märgistusel esitatud teave lihtsalt arusaadav.[13] Mis puudutab märgistuse keelt, näeb toidualase teabe määruse artikli 15 lõige 1 ette, et kohustuslik toidualane teave esitatakse selle liikmesriigi tarbijatele arusaadavas keeles, kus toitu turustatakse.

63. Tarbija, kes näeb koostisosade loetelus asjaomase liitkoostisosa õige nimetuse asemel tundmatut nimetust, ei saa selle liitkoostisosa koostist teada, kui just ei ole esitatud selle koostisosade loetelu. Isegi kui liitkoostisosa koostisosade loetelu on olemas, on tarbija sellest asjakohaselt informeeritud ainult siis, kui selles esitatud teave liitkoostisosa koostisosade kohta on esitatud võrreldavalt selle määratluses sisalduva teabega. Käesolevas asjas aga mitte ainult ei jäetud kasutamata õige nimetus, vaid jäeti esitamata ka selle liitkoostisosa koostisosade loetelu. Seepärast ei saanud tarbija mitte kunagi ja lihtsa vaevata mõista vaidlusaluste Monte toodete koostist. Niisugust tagajärge võimaldav toidualase teabe määruse tõlgendus ei täidaks tarbijakaitse eesmärki.

2. Šokolaadidirektiivi eesmärgid

64. Šokolaadidirektiiviga tunnistati kehtetuks ja asendati direktiiv 73/241/EMÜ.[14] See oli välja töötatud selleks, et määrata kindlaks mõisted ja ühised eeskirjad, mis käsitlevad muu hulgas kakao- ja šokolaaditoodete koostist ja märgistamist, et tagada nende toodete vaba liikumine Euroopa Liidus. Šokolaadidirektiiv muudab seda direktiivi osaliselt selleks, et võtta arvesse muu hulgas tehnika arengut ning viia mõisted ja eeskirjad kooskõlla ELi üldiste toidualaste õigusaktidega, nende hulgas toidu märgistamist käsitlevad õigusaktid.

65. Sellega seoses muutis šokolaadidirektiiv direktiivi 79/112 (toidualase teabe määruse eelkäija) kohaldatavaks kakao- ja šokolaaditoodete suhtes, „et varustada tarbijaid õige infoga“, ja muudab I lisas loetletud müüginimetuste kasutamise samas määratletud toodete puhul kaubanduses kohustuslikuks.[15] Tõlgendus, mis lubaks paljusid eratõlkeid, oleks ilmselgelt nende eesmärkidega vastuolus.

[11] Toidualase teabe määruse artikli 1 lõige 1.

[12] Vt toidualase teabe määruse artikli 3 lõige 1 ning põhjendused 3, 4 ja 37. Vt ka 12. novembri 2019. aasta kohtuotsus Organisation juive européenne ja Vignoble Psagot (C-363/18, EU:C:2019:954, punkt 53).

[13] Vt nt sõna „sool“ kasutamise kohta sõna „naatrium“ asemel, toidualase teabe määruse põhjendus 37.

[14] Nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiiv kiirkülmutatud toiduaineid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1973, L 228, lk 23). Vt šokolaadidirektiivi artikkel 7.

[15] Šokolaadidirektiivi põhjendus 8 ja artikli 3 lõige 1.

3. Kas nimetus „čokoládový prášek“ võib olla tarbijaid eksitav?

66. Toidualase teabe määruse artikli 7 lõike 1 punkt a sätestab põhimõtte, et teave toidu omaduste ja koostise kohta ei tohi olla eksitav.

67. Sellega seoses tekib küsimus, kas nimetus „čokoládový prášek“, liiatigi kui selle koostisosade loetelu ei ole esitatud, võib tarbijaid eksitada. Kuigi see küsimus on osaliselt faktiline ja selle peab lõplikult lahendama eelotsusetaotluse esitanud kohus ise, arvan ma, et Euroopa Kohus saab selleks anda kasulikke juhiseid.

68. Asjaolu, et šokolaadipulbri nimetusena kasutatakse selle tšehhikeelse ametliku nimetuse asemel mõnda muud, võib tarbijaid eksitada kaht moodi. Nii võivad tarbijad (i) ekslikult arvata, et asjaomane liitkoostisosa koosneb millestki muust kui selle tegelikud koostisosad või et nende koostisosade kogused erinevad liitkoostisosa tegelikust koostisest, ja (ii) jõuda eksiarvamusele, et selle liitkoostisosa sisaldus valmistootes (protsentides) on muu (suurem) kui see tegelikult oli.

69. Nimetus „čokoládový prášek“ paistab tähendavat midagi sellist nagu „šokolaadist pulber“. Šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 2 alapunktis c esitatud määratluse kohaselt aga šokolaadipulbris šokolaadi ei ole. Selle nimetusega toode – põhikohtuasjas vaidluse all olev koostisosa – koosneb suhkrust ja kakaopulbrist, suuremas osas suhkrust. See ei koosne jahvatatud šokolaadist, nagu nimetuse järgi arvata võiks. Tarbijate eksitamise võimalust kinnitab ka toidualase teabe määruse VI lisa A osa punktis 1 sisalduv nõue, et toidu nimetus peab sisaldama andmeid või sellele tuleb lisada andmed toidu füüsikalise oleku või eritöötluse kohta (nagu näiteks konkreetselt „pulbristatud“).

70. Sama saab kindlasti öelda ka nimetuse „čokoláda v prášku“ kohta. Ka selle nimetuse järgi võiks arvata, et toode koosneb šokolaadist ja seda on kuidagi töödeldud.[16]

71. Tesco nimetuse „čokoládový prášek“ ja ametliku nimetuse „čokoláda v prášku“ määrav erinevus peale käesoleva ettepaneku punktides 48–55 käsitletud õigusliku nõude, et kasutada tuleb viimast, seisneb selles, et viimane on määratletud ja esimene ei ole. Tarbija, tarbijate ühendus või isegi riiklikud toiduohutuse asutused ei saa nimetuse „čokoládový prášek“ puhul teada, millest see liitkoostisosa koosneb. Seda saab teada ainult Tesco ja selle tarnija.

72. Ükskõik, kas pidada seda nimetust täpseks või mitte, on nimetusel „čokoláda v prášku“ ELi toidualast teavet käsitlevas õiguses selgelt määratletud tähendus, mida iga inimene võib ise šokolaadidirektiivist lugeda. Kuigi võib olla üllatav, et „čokoláda v prášku“ ei koosnegi šokolaadist, vaid kakaopulbrist ja suhkrust ja võib-olla isegi vastuvõetamatu, et toodet, mille koostises peab olema ainult vähemalt 6,4% kakaovõid, tuleb nimetada „*šokolaadi*pulbriks“ või

[16] Sama saab väita kõnealuse toote bulgaaria-, taani-, inglise-, prantsuse-, saksa- ja poolakeelse ametliku nimetuse kohta. Hollandi keeles on sellel tootel kolm nimetust – „chocoladepoeder, gesuikerd cacaopoeder, gesuikerde cacao“ –, millest ainult kaks viimast paistavad toodet õigesti kirjeldavat.

„pulber*šokolaadiks*“ (kohtujuristi kursiiv), samal ajal kui kakaovõi kohustuslik sisaldus šokolaadis on 18%.[17] Kuidas sellega ka ei oleks, on nimetus „čokoláda v prášku“ selgelt määratletud, nimetusel „čokoládový prášek“ aga ei paista ELi õiguses küll eraldi tähendust või täpset määratlust olevat.

73. See, kas tšehhikeelse nimetuse „čokoládový prášek“ kasutamine vaidlusaluse liitkoostisosa tähistamiseks ilma selle koostisosade loeteluta Tšehhi tarbijat ka tegelikult eksitab, on faktiline küsimus, mille peab lahendama eelotsusetaotluse esitanud kohus ise.

4. Siseturuargument

74. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariigi kõrgeim halduskohus) tegi oma otsuse osaliselt siseturuga seotud kaalutlustel.

75. Ma ei ole nõus seisukohaga, et kui ettevõtjad ei tohi toidu koostisosade nimetusena kasutada oma tõlkeid, takistab see nende juurdepääsu siseturule. Vastupidi, müüginimetuste ja märgistamiseeskirjade ühtlustamine täidab siseturu ühtsuse tagamise eesmärki.[18]

76. Toidualase teabe määrus teenib vähemalt kaht põhieesmärki, millest üks on kaitsta ühiste toidualase teabe eeskirjadega liidu tarbijaid ja teine tagada siseturu sujuv toimimine.[19] Toidualase teabe määrus võeti vastu ELTL artikli 114 alusel.

77. Mis puudutab šokolaadidirektiivi, eeldab šokolaaditoodete vaba liikumine ühisturul ühiseid eeskirju ja ühtset terminoloogiat, mis tagabki tervel siseturul kõrgetasemelise tarbijakaitse.[20]

78. Toidualase teabe määrus taotleb mõlemat eesmärki, kehtestades toidualasele teabele ühised nõuded ja määrates ELi teisese õiguse aktide nagu šokolaadidirektiivi põhjal erinevatele toitudele ühised nimetused.

79. See süsteem tagab ühtsed ja hõlpsasti leitavad eeskirjad ja nimetused, mida Euroopa Liidu ettevõtjad saavad toitu liidus turustades kasutada – ja peavadki kasutama –, muutes seeläbi turu nende jaoks oluliselt juurdepääsetavamaks. Selliselt kehtestatud süsteem *hõlbustab* oluliselt toidu piiriülest turustamist Euroopa Liidus võrreldes mis tahes muu võrreldava alternatiiviga.

80. Ma ei näe ühtki usutavat põhjust, miks peaks ettevõtja nagu Tesco pidama šokolaadidirektiivis osutatud nimetuse kasutamist, nagu see toidualase teabe määrusega on ette nähtud, pidama raskemaks kui samale tootele oma nimetuse väljamõtlemist.

[17] „Šokolaad“ ja „šokolaadipulber“ tähistavad kaht erinevat liitkoostisosa, mis on mõlemad eraldi määratletud. „Šokolaad“ (tšehhi keeles „čokoláda“), mis on määratletud šokolaadidirektiivi I lisa A osa punkti 3 alapunktis a, „tähistab toodet, mis on saadud kakaotoodetest ja suhkrutest ning mille kakaokuivaine üldkogus on vähemalt 35%, kui lõikes b ei nähta ette teisiti, millest vähemalt 18% on kakaovõi ning vähemalt 14% on rasvata kakaokuivaine“. „Kakaopulber“ või „kakao“ (tšehhi keeles „kakaový prášek“ või „kakao“), mis on määratletud šokolaadidirektiivi I lisa A osas, „tähistab toodet, mis on saadud puhastatud, kooritud ja röstitud kakaoubade jahvatamisel ning sisaldab vähemalt 20% kakaovõid kuivaine kaalust ning kuni 9% vett“. Järelikult peab „šokolaadipulbris“ kakaovõid olema vähemalt 6,4% (šokolaadipulbri koostises peab olema vähemalt 32% kakaopulbrit, mis peab omakorda sisaldama vähemalt 20% kakaovõid kuivaine kaalust).

[18] Vt šokolaadidirektiivi põhjendus 7.

[19] Vt toidualase teabe määruse artikli 1 lõige 1.

[20] Vt sellega seoses šokolaadidirektiivi põhjendused 3, 4 ja 7.

IV. Ettepanek

81. Eeltoodud kaalutlustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Krajský soud v Brně (maakonnakohus Brnos, Tšehhi Vabariik) eelotsuse küsimusele järgmiselt:

Liitkoostisosa, millel on nimetus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/36/EÜ inimtoiduks ettenähtud kakao- ja šokolaaditoodete kohta I lisa A osa punkti 2 alapunkti c alusel, peab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele, artikli 18 lõigetele 1 ja 2, tõlgendatuna lähtuvalt artikli 17 lõikest 1, olema kantud selle toiduaine koostisosade loetellu, kuhu ta kuulub, selle nimetusega, mis määruse nr 1169/2011 artikli 2 lõike 2 punkti n alusel on ka tema ametlik nimetus. See nimetus tuleb esitada määruse nr 1169/2011 artikliga 15 ette nähtud keeles.

Sellise liitkoostisosa koostisosade loetelu võib määruse nr 1169/2001 VII lisa E osa punkti 2 alapunkti a kohaselt ära jätta ainult juhul, kui seda nimetust kasutatakse turustatava toiduaine koostisosade loetelus oleva liitkoostisosa puhul.